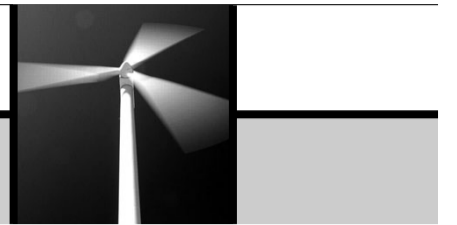

EL PLA DE L'ENERGIA: CENTRALISTA I INSOSTENIBLE

Entrevista amb el conseller de Medi Ambient i Habitatge, **SALVADOR MILÀ**

**«INTEL·LECTUALMENT
ÉS MOLT POBRE UN
PAÍS EN QUÈ TOT EL
DEBAT ENERGÈTIC
GIRA SOBRE SI
HI HA D'HAVER O NO UNA
LÍNIA D'ALTA TENSIÓ»**

El conseller **Salvador Milà** (Mataró, 1953), després de guar-hi un any llarg –de fet, just des d'abans de la reaparició d'*USERDA*–, i gràcies al bon fer del cap de premsa del seu Departament, en Xavier Puig, ens rep al seu ampli despatx d'un pis novè de la Diagonal, durant un temps escàs i fugisser, tanta és l'activitat d'aquest home, que a les deu del vespre encara pregunta si pot fer alguna altra feina. Ens asseiem al voltant d'una gran taula rodona, l'un a tocar de l'altre, i iniciem aquesta conversa llampant i breu, però densa de continguts. Milà –licenciat en Dret, advocat i regidor per

Iniciativa anys i panys a Mataró, exmembre de Bandera Roja, i militant del PSUC des de 1975–, parla de pressa, una allau de paraules, com si tingués por que se li escapés algun concepte. És un home eminentment pragmàtic –seguidor de l'«és el que hi ha», frase de moda ara en el Tripartit, que també resumeix el **raf** (acròstic del «res a fer»)–, i sembla traspuar una certa ingenuïtat que el seu rostre adust, sever –de barba escassa i dents serrades–, amaga. És conseller de Medi Ambient i Habitatge del nou Govern de la Generalitat de Catalunya des del 23 de desembre de 2003.

XAVIER BORRÀS → DIRECTOR D'*USERDA*

Quins canvis s'han produït en el Departament de Medi Ambient respecte a la gestió de l'anterior Govern?

Des del punt de vista mediambiental, el canvi principal o, almenys, la voluntat ha estat fer una política integrada de medi ambient o, dit d'una altra manera, fer que les polítiques mediambientals incidissin en el conjunt de l'acció de Govern, cosa que fins ara no havia passat pràcticament, perquè el que calia era definir una estratègia catalana de lluita per la sostenibilitat, en el sentit que tinguem un marc coherent de tot el que seran les actuacions en tots els aspectes: el de la biosfera, el de l'aigua, el de la contaminació de l'aire, en fi, integrar-ho tot en una visió holística, tot el que engloba el medi ambient, i això –com a mínim–, tant en el Pla d'acció del Departament (la compareixença que vaig fer al Parlament) com al programa, toca tots els temes: la contaminació de l'aire, la del soroll, la contaminació lumínica –tot el que és atmosfèric, doncs–; abordem la qüestió de la sostenibilitat en matèria d'Energia, un fet que no entrava en l'òrbita d'aquest Departament i ara, en l'Acord de Govern es va dir, precisament, que el DMAH tenia competències pel que fa a l'impuls de

les energies renovables; hem entrat en el camp de la planificació territorial –tot el que seria l'avaluació d'impacte de plans i programes; en el de la nova cultura de l'aigua i en els de biodiversitat i medi natural com a elements articuladors del territori. Precisament aquests dies estem acabant una presentació del Departament per al Govern de tots els nostre àmbits i els seus efectes: per una banda, el que és el marc legislatiu –les directives que hi incideixen–, la identificació de les problemàtiques a Catalunya i el programa d'accions –legals, reglamentàries...–, de manera que tot plegat incideixi en els altres Departaments.

Suposo que parlem del que es coneix com la «transversalitat», però existeix la sensació que difícilment es pot governar la sostenibilitat ambiental sense que el DMAH no exerceixi aquesta transversalitat i mentre la resta de departament governamentals continuïn exercint una certa inèrcia heretada, en què les elèctriques són les que dicten el que s'ha de fer.

El que cal dir és, de primer, que ens faltava l'instrument jurídic perquè això es pogués traduir d'una forma pràctica, i és l'entrada en vigor de la

Directiva d'avaluació de plans i programes. Des de l'any passat està vigent, a més, la Llei d'urbanisme i els plans territorials que s'estan fent, i sense tenir la legislació autonòmica si que hi fan referència expressa i, de fet, tots els plans d'urbanisme que estaven en tramitació en el moment d'entrar en vigor la modificació de la Llei d'urbanisme, el desembre de 2004, doncs, han passat diríem una fase transitòria –perquè eren plans que estaven iniciats–, i s'han avaluat els informes ambientals que hi havia en la mesura que s'ajustaven o no al que demana la Directiva. Però, això ara s'ha de completar amb la nostra pròpia legislació catalana d'avaluació de plans i de programes –a part o complementant la que està fent l'Estat–; això donarà un procediment ja més pautat, més reglat, de com s'han de fer els processos participatius previs, l'informe ambiental des de l'origen, etcètera. Aquests dies, precisament, passarà pel Govern el decret regulador de la tramitació dels plans territorials parcials que s'estan redactant, en què, abans que surti la llei catalana d'avaluació de plans (perquè és més complexa), aquest decret –que regula el procediment– ja integra, d'una forma ordinària, la necessitat de formular l'informe

previ ambiental, el procés participatiu, la formulació de l'avaluació que s'ha de tenir en compte abans de l'aprovació definitiva, i tot plegat s'està normativitzant en aplicació de la Directiva europea. A part d'això, ens falten instruments, com ara el Pla territorial de connectors ecològics, que integri el sistema d'espais de protecció (PEIN, Xarxa Natura 2000...) i que sigui tingut en compte en la planificació d'infraestructures. Estem en una fase en què tot es va integrant, amb dificultats...

Ho dieu per la qüestió energètica?

Sí, ho dic per la participació que estem tenint en el debat del Pla de l'Energia de Catalunya (PEC), que fa el Departament d'Indústria, en el qual nosaltres hem d'incidir-hi –i ara encara més–, en la fase aquesta que s'ha obert de consulta, a nivell institucional. El que va acordar el Govern en treure l'àmplia informació pública de dos mesos, no era exclusivament el tema de la línia d'interconnexió elèctrica amb França –perquè per desgràcia està centralitzant tot el debat–, sinó permetre fer un debat més general sobre tot el model energètic català, és a dir, sobre el model d'estalvi i d'eficiència.